

بسم الله الرحمن الرحيم

چند رمضان دیگر، باید شاهد کشتار امت مسلمه در سراسر جهان باشیم؟!

(ترجمه)

خبر

مسلمانان غزه این رمضان را با موشک‌ها و حملات هوایی صهیونیست‌های قاتل پذیرایی کردند؛ ماهی که باید از فرصت‌های آن تجلیل شود؛ ماهی که به حزن و سوگواری خانواده‌ها در این سرزمین اشغال‌شده مبدل گردیده است. در جریان سه روز نخست این رمضان، یهودی‌های وحشی صفت بیشتر از 350 حمله هوایی و توپخانه‌ای را بالای مسلمانان غزه پرتاب کردند که در نتیجه بر اساس آمار وزارت صحت عامه فلسطین، 25 تن به شمول دو زن حامله و اطفال کشته شده و بیش از 150 تن دیگر زخمی گردیدند. وزارت‌داخله در غزه گفته است که بیش‌تر از 300 ساختمان، به شمول خانه‌ها، مووسسات تحصیلی ملکی، زمین‌های زراعتی و زیربناها هدف حمله قرار گرفته‌اند. تقریباً 130 اپارتمان کاملاً از بین رفته و 700 ساختمان دیگر نیز خسارات زیادی را متقبل شده‌اند و در ضمن، هزاران خانواده فلسطینی نیز آواره گردیده‌اند. (منبع: وزارت کار و ساختمان فلسطین در غزه)

عین زمان در سوریه، رژیم بشار و نیروهای روس به طور وحشیانه‌ای حملات هوایی خویش را بالای مسلمانان شهر ادلیب تشدید کرده و بمب‌های بیرلی بی‌شماری را بالای آن‌ها پرتاب نمودند. در حقیقت، سازمان ملل چنین گفته است که آخرین حملات از 15 ماه گذشته بدین‌سو، از جمله مرگ‌بارترین حملات و استفاده بمب‌های بیرلی توسط رژیم بشار در این منطقه بوده است. بر اساس گزارش نهاد نظارت از حقوق بشر انگلیس در سوریه، از 20ام اپریل بدین‌سو، بیشتر از 200 تن در این شهر کشته شده‌اند. هم‌چنان، نهادهای صحی به شکل کامل آن مورد حملات قرار می‌گیرند که تنها در دوهفته 12 مرکز صحی از بین رفته است. گروه نجات این واقعه را فاجعه بی‌سابقه بشری نام نهادند. تنها در هفته گذشته بیش‌تر از 150 هزار تن از شهر بی‌جا شده و تلاش نمودند تا از مصیبت انهدام بشر فرار نمایند.

تبصره

چند رمضان دیگر باید شاهد جاری شدن دریای خون مسلمانان باشیم؛ در حالی که جهانیان هیچ‌کاری در این زمینه انجام نمی‌دهند؟ چه مدت زمان دیگر باید بنشینیم و مرگ تدریجی برادران و خواهران خود را در غزه، یمن و جاهای دیگر و وضعیت اسف‌بار زندگی آن‌ها را صرف به دلیل موجودیت مرزهای کاذب تحمیل شده، تماشا کنیم؟ چقدر برای نجات مسلمانان سخنرانی نیاز است که توسط سازمان ملل، کشورهای غربی و حکام جهان غرب، نادیده گرفته شود تا درک شود که توقع کمک داشتن از آن‌ها مانند خواستن شیرخ از دوزخ است. آن‌ها نه از خون مسلمانان دفاع می‌کنند و نه کدام راه‌حلی در این کشتارهای بی‌رحمانه ای مسلمانان دارند؟ دولت‌های اروپایی با بی‌شرمی کامل در سرزمینی که یهود آن را از مردم فلسطین دزدیده است، با نادیده گرفتن کشتار مسلمانان بی‌گناه، در محفل رقص و پایکوبی و زمزمه آهنگ‌های اروپایی در این ماه مایل اند شرکت کنند. چي مدت زمان دیگر نیاز است تا بازی‌های سیاسی را که در سرزمین‌های مان توسط دولت‌های جهان بازی می‌شوند، باید تحمل نمود؛ در حالی که

آن‌ها برای قدرت و تأثیرگذاری، جان مسلمانان را برای قناعت حرص‌شان به منابع و ثروت مسلمانان قربانی می‌کنند. قبل از این که بگوییم؛ دیگر بس است؟!

قسمی که می‌دانیم، رمضان در گذشته‌ها ماه پیروزی‌های بزرگ برای امت مسلمان و دین مان بود. غزوه بدر در مقابل قریش، فتح مکه و در آوردن آن تحت حاکمیت اسلام، جنگ حطین که منجر به آزادی بیت‌المقدس از چنگال صلیبی‌های مسیحی گردید و جنگ عین‌جالوت در مقابل مغول‌های خونخوار، که در نتیجه سرزمین‌های اسلامی از حاکمیت و بربریت آن‌ها آزاد گردید، این‌ها تنها چند نمونه‌ای از پیروزی‌های تاریخی امت مسلمة در این ماه مبارک می‌باشد. اما یگانه چیزی که مسلمانان را قادر ساخت تا به چنین موفقیت‌ها نایل شوند و از خون و جان مسلمانان دفاع کرده و سرزمین‌های اسلامی را آزاد بسازند، موجودیت نظام الله سبحانه و تعالی بود، که در جهان اسلام حاکمیت داشت. این همان نظامی بود که چنین ارتش نیرومند را آموزش و تجهیز نمود؛ صرف به خاطر مصلحت اسلام و مسلمانان می‌جنگید و با مفکوره ناب اسلامی توانست، چنان ترس را در دل دشمن ایجاد کند که نتواند در مقابل آن ایستاده‌گی کند و با این فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم برای اسلام مبارزه می‌نمودند.

«وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقِي بِهِ»

ترجمه: خلیفه سیر است که در عقب آن جنگ می‌شود و در عقب آن حفاظت می‌شود.

اما در این عصر در غیاب رهبری واقعی اسلام، "خلافت" بر منهج نبوت، امت مسلمان شکار آجدای وحشیانه ملت‌های غربی شده‌اند و در مقابل حملات آن‌ها، اشغال سرزمین‌های اسلامی و ظلم و کشتار مسلمانان بی‌دفاع مانده‌اند. فلهدا در این رمضان، همان‌طوری که همه ما شاهد صحنه‌های تکان‌دهنده و اندوه‌آور حالت اسفبار غیرقابل تصور برادران و خواهران خود هستیم، که بدبختانه هر سال افزایش می‌یابد؛ باید به طور یقینی درک کنیم که دادن خیرات و یا دعای محض نمی‌تواند مشکل آن‌ها را خاتمه دهد. چیزی که آن‌ها نیاز دارند، دولتی‌ست که انتقام خون‌شان را از ظالمین بستاند و محافظ و مدافع جان، مال و عزت آن‌ها باشد. این دولت، "دولت خلافت" سایه الله سبحانه و تعالی برای مظلومین در روی زمین است. همان‌طوری که در این روزهای مبارک، قرآن تلاوت می‌کنیم، باید اراده ما را تقویت بخشد تا اهداف قرآن را پی‌گیری و احکام آن را در زنده‌گی عملی نماییم. عملی نمودن احکام قرآن ممکن نیست؛ مگر با کار کردن برای احیای نظام رب ما که تمام اوامر او سبحانه و تعالی را به شکل همه‌جانبه تطبیق کرده و از امت مسلمة محافظت می‌کند. فلهدا ما کسانی نیستیم که رسول الله صلی الله علیه وسلم آن‌ها را چنین بیان نموده است. ابوسعید خدری رضی الله عنه از پیامبر صلی الله علیه وسلم روایت می‌کند:

«يَخْرُجُ نَاسٌ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ يَفْرُءُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيهِمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، ثُمَّ لَا يَعُودُونَ فِيهِ حَتَّى يَعُودَ السَّهْمُ إِلَى فُوقِهِ»

ترجمه: در شرق کسانی پیدا خواهند شد که قرآن را تلاوت می‌کنند؛ اما از گلوی‌شان پایین نمی‌رود. آن‌ها چنان از دین دور می‌شوند، قسمی که تیر از کمان رها شده به هدف می‌رسد و دوباره به کمان بر نمی‌گردد.

الله سبحانه و تعالی ما را از جمله این چنین اشخاص مگرداند! آمین!

نویسنده: دکتور نسرین نواز
رئیس بخش زنان دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر
10 رمضان 1440ھ.ق
15 می 2019م